

Pan Jezus uzdrawia, czyni cuda

25



Cele katechetyczne

- zapoznanie uczniów z wybranymi opisami cudów;
- ukazanie znaczenia wiary, zaufania i wdzięczności Bogu za Jego pomoc w codzienności i w trudnych doświadczeniach życia;
- motywowanie do okazywania pomocy ludziom;
- kształtowanie postawy wdzięczności Bogu;
- ukazanie wartości zaufania słowom i czynom Jezusa.



Treści

- wybrane opisy cudów Jezusa;
- Jezus uzdrawia;
- Jezus naucza o konieczności wiary i wdzięczności Bogu za otrzymane dary i łaski;
- Bóg jest Panem praw przyrody – jedyne ograniczenie Jego wszechmocy stanowi nasz brak wiary.



Wymagania

Uczeń:

- opowiada wybrane ewangeliczne opisy cudów Jezusa, umie je narysować lub uzupełnia ilustrację zgodnie z opisem;
- umie opowiedzieć, co to jest cud, kiedy i dlaczego się wydarza;
- wyjaśnia znaczenie wszechmocy Jezusa;
- wie i tłumaczy, że opisy cudów i nauczania Jezusa w Ewangelii obecne są w liturgii słowa podczas okresu zwykłego roku liturgicznego;
- wyjaśnia sens udziału w niedzielnej Mszy Świętej – opowiada, że podczas niedzielnej Eucharystii może dziękować Bogu i prosić Go o potrzebne łaski;
- wyjaśnia konieczność wiary, by Bóg uczynił cud i potrzebę wdzięczności za otrzymane cuda i łaski;

- na podstawie tekstów biblijnych opowiada o publicznej działalności Jezusa;
- podaje przykłady cudów Jezusa i wyjaśnia ich znaczenie.



Postawy

Uczeń:

- posługuje się zwrotami wyrażającymi wdzięczność i prośbę;
- potrafi dziękować Bogu za otrzymaną pomoc;
- prosi Boga o łaskę wiary;
- okazuje wdzięczność Jezusowi.



Środki dydaktyczne

Podręcznik; Pismo Święte; ilustracje; piosenka; przybory do rysowania; film ilustrujący Ewangelię, życie Jezusa, zwłaszcza sceny ukazujące cuda; reprodukcje malarskie: np. „Uciszenie burzy”, „Uzdrowienie trędowatego”, „Cud w Kanie Galilejskiej”, „Wskrzeszenie Łazarza”, „Wskrzeszenie córki Jaira”, „Rozmnożenie chleba”.



Metody dydaktyczne

Rozmowa kierowana; pogadanka; wspólne czytanie fragmentów Ewangelii o cudach Jezusa; śpiew piosenki; wykonywanie ćwiczeń w podręczniku i *Kartach pracy*; kalambury – odgadywanie scenek różnych cudów Jezusa.



Korelacja z edukacją szkolną

- edukacja muzyczna – wybrana piosenka religijna: śpiew „Gdybym wiarę tak maleńką miał”;
- edukacja językowa – słownictwo: „cud”, „wiara”, „zawierzenie”, „ufność”.



Propozycja realizacji

1. Rozpoczęcie modlitwą – *Akt wiary* i *Akt nadziei*.
2. Opowiadanie o cudach natury albo o szczęśliwym zbiegu okoliczności: ktoś zdążył na pociąg, chociaż było to niemożliwe, lub znalazł niespodziewaną pomoc w wypełnieniu trudnego zadania.

3. Rozmowa z uczniami o znaczeniu słowa „cud”. Prośba, by przypomnieli takie wydarzenia opisane w Ewangelii. Omówienie znaczenia cudów Jezusa – w tym roku, w kontekście tytułu i treści podręcznika, który ma ukazać, że Jezus jest umiłowanym Synem Ojca Niebieskiego. Wytłumaczenie, że poznawanie części Ewangelii opisującej cuda Jezusa szczególnie odbywa się w trakcie liturgii słowa w okresie zwykłym. W okresie zwykłym poznajemy przede wszystkim publiczną działalność Jezusa, Jego nauczanie i cuda. Zadanie 1 z *Kart pracy*.
4. Prezentacja wybranych fragmentów filmu *Jezus z Nazaretu*, które pokazują cuda Jezusa. Można również obejrzeć reprodukcje malarskie, ilustracje w książce z cudami Jezusa.
5. Odczytanie wybranych opisów cudów. Można przeprowadzić proste inscenizacje na podstawie tych wydarzeń: uciszenie burzy na jeziorze (Mt 8, 23-27), uzdrowienie dwóch niewidomych (Mt 9, 27-31), wskrzeszenie Łazarza (J 11, 38-44). Można też przeprowadzić pewien rodzaj zabawy: katecheta czyta Ewangelię, zdanie po zdaniu, a dzieci wykonują konkretne gesty, mówią lub śpiewają albo naśladują odgłosy wichru, deszczu itp. Uzdrowienie niewidomego: można zacząć od poproszenia dzieci, aby zamknęły oczy i spróbowały wówczas coś wykonać. Podsumowanie przeżyć ze scenek lub zabawy – wyciągnięcie wniosku, że Pan Jezus czynił cuda, ponieważ był Bogiem. Dzisiaj też czyni cuda, choć jest niewidzialny, ponieważ zmartwychwstał, żyje i działa pośród nas. Pragnie, abyśmy w Niego wierzyli. Panu Bogu podobała się wiara i wdzięczność ludzi. Podkreślenie potrzeby wiary, która umożliwia zdziałanie cudu i pogłębia się, gdy człowiek doświadczy Bożej pomocy. Analiza pojęcia „wszechmoc Boga”. Zastosowanie metody „słoneczka”: wokół słoneczka zapisujemy odpowiedzi i skojarzenia dzieci na temat Bożej wszechmocy. Zadania 1 i 2 z podręcznika.
6. Rozmowa o tym, jak my okazujemy Bogu wiarę, wdzięczność za dobro, cuda w naszym życiu. Należy podkreślić, że Apostołowie byli świadkami, że słowo Jezusa zawsze się spełnia, że ma moc, bo jest słowem Boga. Cuda dokonane przez Jezusa umacniały wiarę Apostołów i innych świadków, zapowiadały największą tajemnicę wiary – Eucharystię. Bóg swoją mocą

wszystko stworzył, czyli uczynił z niczego, podobnie Jezus stał się człowiekiem, a potem stał się obecny pośród nas pod postacią chleba i wina w Najświętszej Ofierze ołtarza, aby być naszym pokarmem. Jezus, stając się człowiekiem, nie przestał być Bogiem. Nadal posiadał Bożą moc, o czym świadczyły Jego nauczanie i cuda. Tak samo, gdy jest obecny wśród nas poprzez Eucharystię, w darach materialnych, nie przestaje być Bogiem. Syn Boży, Jezus Chrystus przyjął postać ludzką – w Eucharystii przyjmuje postaci chleba i wina. Jezus zmartwychwstały istnieje poza czasem i przestrzenią. Nie ogranicza Go materia, dlatego w Eucharystii może być obecny w każdym kawałku chleba. Dla utrwalenia tego, co uczynił Jezus, wykonanie zadania 4 z podręcznika oraz 2 i 3 z *Kart pracy*.

7. Zachęta do wspólnej modlitwy pieśniami „Pan jest mocą swojego ludu”, „Gdybym wiarę tak maleńką miał”.
8. Zapisanie notatki w zeszytcie: Pan Jezus czynił cuda, bo troszczył się o ludzi. Przygotowywał uczniów do uwierzenia w jeszcze większe znaki. Propozycja pracy domowej: narysuj w zeszytcie jeden z poznanych dzisiaj cudów.
9. Spontaniczna, dziękczynna modlitwa za Bożą pomoc w codzienności i w trudniejszych sytuacjach życiowych – zadanie 3 z podręcznika.
10. Zakończenie: odczytanie zadania kierującego do *Domownika*, wycięcie paska z *Kart pracy* i wklejenie do dzienniczka ucznia.